

ności, podpisanego w Berlinie dnia 14 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 19, poz. 108), są wolne od opłat stemplowych.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

575.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 lipca 1932 r.

o umorzeniu zaległych opłat od wygasłej własności górniczej, nadanej na węgiel brunatny w województwie poznańskim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Umarza się zaległości z tytułu opłat od uprawnień górniczych, ciężące na polach górniczych, nadanych na węgiel brunatny w województwie poznańskim, o ile właściciele tych pól złożyli lub złożą przed dniem 31 sierpnia 1932 r. zrzeczenie się własności górniczej, i o ile pola powyższe nie były eksploatowane w czasie od dnia 8 sierpnia 1924 r. do chwili wygaśnięcia własności górniczej.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

576.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 23 i 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Postanowienia niniejszego rozporządzenia odnoszą się do pracowników etatowych i nieetatowych przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe“, nazwanego w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia „P. K. P.“;

2) § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Nadanie charakteru pracownika etatowego następuje przez doręczenie pisma nominacyjnego, w którym wymienione jest stanowisko (tytuł służbowy) oraz grupa uposażenia pracownika, nadanie zaś charakteru pracownika nieetatowego przez ogłoszenie w organie urzędowym, przeznaczonym do tego rodzaju publikacji, postanowienia władzy, zaliczającego pracownika w poczet kategorii pracowników nieetatowych.

Władza, która mianuje (zalicza) pracownika, oznacza w piśmie nominacyjnym (organie urzędowym) termin ważności nominacji (zaliczenia).”;

3) w § 3 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „kandydatów lub”, a w p. 4 tego ustępu zamiast wyrazów:

„§ 12 ust. 1 p. 2 i 3” wstawia się wyrazy: „§ 12 ust. 1 p. 2, 3 i 4”;

4) w § 4 ustępie 2 skreśla się wyrazy: „kandydatów lub”; w końcu tego paragrafu dodaje się nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Za zezwoleniem Ministra Komunikacji dopuszczalne są odstępstwa od warunków, wymienionych w p. 2 i 3.”;

5) w § 5 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Nadto warunkiem mianowania na stanowisko etatowe jest złożenie egzaminu ścisłego oraz pełnienie czynności, przywiązanych do stanowiska etatowego.”;

6) § 6 skreśla się;

7) § 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Czas służby liczy się od dnia jej objęcia. Do czasu służby na P. K. P. zalicza się spędzoną w państwie polskim:

1) nieprzerwaną służbę w charakterze pracownika etatowego, kandydata lub pracownika nieetatowego (§ 1 i 2);

2) nieprzerwaną służbę w charakterze pracownika kolei państwowych, poprzedzającą służbę wymienioną w p. 1; służbę taką uważa się za nieprzerwaną już wówczas, gdy praca trwa co najmniej osiem miesięcy w roku, a pracownik nie został zwolniony ze służby na własną prośbę lub z własnej winy, przy czym ten miesiąc liczy się w całości, w którym pracownik, licząc także dni usprawiedliwionej nieobecności, zatrudniony jest co najmniej przez dwadzieścia dni;

3) nieprzerwaną państwową służbę cywilną, poprzedzającą przejście do służby wymienionej w p. 1 lub 2;

4) służbę i czas ćwiczeń w wojsku.

Minister Komunikacji może w wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach zezwolić na odstąpienie od określonego w ustępie pierwszym warunku nieprzerwalności służby.

Minister Komunikacji może zaliczyć do czasu służby na P. K. P. w całości lub części również służbę na kolejach prywatnych i na kolejach państwowych w państwach obcych oraz służbę samorządową, jeśli taka służba daje pracownikowi kwalifikacje przydatne dla służby kolejowej.”;

8) w § 14 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „i kandydatów”;

9) w § 15 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „i kandydatów”;

10) w § 20 skreśla się ustęp 5;

11) w § 28 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Za spełnianie czynności służbowych lub w związku z ich pełnieniem wzbронione jest przyjmowanie lub domaganie się podarunków, wynagrodzenia pieniężnego oraz innych korzyści materialnych lub osobistych, zaofiarowanych w jakiegokolwiek formie bądź bezpośrednio, bądź pośrednio pracownikowi lub jego rodzinie (domownikom).”;

12) w § 29 dodaje się w końcu nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Bez zezwolenia władzy przełożonej nie wolno pracownikowi w żadnej formie wytaczać w prasie

spraw dotyczących jego stosunku służbowego, jak również działalności P. K. P.”;

13) w § 31 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Samowolne opuszczenie bądź uchylenie się od służby pociąga za sobą odpowiedzialność służbową oraz wstrzymanie wypłaty względnie potrącenie pobranego już uposażenia za czas nieusprawiedliwionej nieobecności.”;

w § 31 dodaje się w końcu nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Jeśli samowolna nieobecność pracownika na służbie trwa dłużej niż 7 dni, władza, która go mianowała (zaliczyła), może rozwiązać z nim stosunek służbowy bez wdrażania postępowania dyscyplinarnego. Takie rozwiązanie stosunku służbowego powoduje utratę wszelkich praw z tego stosunku wynikających.”;

14) § 34 otrzymuje następujące brzmienie:

„O chorobie, stanowiącej przeszkodę w pełnieniu służby, winien pracownik zawiadomić natychmiast władzę służbową za pośrednictwem bezpośredniego zwierzchnika.

Pracownikowi, niepełniącemu służby z powodu choroby, stwierdzonej przez lekarza kolejowego, władza służbowa może zezwolić na pobyt poza stacją miejscem zamieszkania na czas oznaczony przez lekarza kolejowego. Pracownik jest obowiązany wówczas podać dokładny swój adres.”;

15) po § 34 wstawia się nowy § 34 a o następującym brzmieniu:

„Pracownik obowiązany jest na każde zlecenie władzy poddawać się badaniu lekarza kolejowego lub Kolejowej Komisji Lekarskiej.”;

16) w § 35 ustępie 1 skreśla się p. 4; w ustępie 2 skreśla się wyraz: „stopnia” i w jego miejsce wstawia się wyraz: „grupy”; w ustępie 3 skreśla się wyraz: „stopień” i w jego miejsce wstawia się wyraz: „grupa”;

17) w § 37 ustępie 6 skreśla się wyraz: „miesięcznym” i w jego miejsce wstawia się wyraz: „czternastodniowym”;

w § 37 dodaje się w końcu dwa nowe ustępy o następującym brzmieniu:

„Postanowienia niniejszego paragrafu nie mają zastosowania w przypadkach dochodzenia od pracownika niedoborów, ujawnionych przy rewizji dowodów przewozowych, sprawozdań rachunkowych i kasowych oraz przy rewizji kas.

W tych przypadkach, jak również w przypadkach dochodzenia od pracownika należności P. K. P. za przejazdy bezbiletowe, za biletami nieważnymi lub niewłaściwymi, mają zastosowanie postanowienia specjalne, zawarte w odnośnych przepisach i instrukcjach służbowych.”;

18) w § 39 ustępy 1, 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie:

„Pracownik, obrażony podczas pełnienia służby lub w związku z jej pełnieniem, obowiązany jest zawiadomić o tem władzę przełożoną.

Jeżeli obraza pracownika w przypadku, o którym mowa w ustępie 1, ma charakter przestępstwa ściganego z urzędu, władza przełożona pracownika czyni doniesienie karne.

Jeżeli obraży dopuścił się funkcjonariusz państwowy, samorządowy lub osoba wojskowa, władza przełożona pracownika czyni ponadto doniesienie do właściwej władzy obrażającego.”;

19) § 41 otrzymuje następujące brzmienie:

„Bez zezwolenia władzy przełożonej nie wolno pracownikowi występować w charakterze biegłego w sprawach z dziedziny kolejnictwa lub w których zainteresowane jest przedsiębiorstwo „P. K. P.”. Postanowienie to nie odnosi się do przypadku, gdy sąd albo władze państwowe lub samorządowe zażądają opinii pracownika jako biegłego.

Pracownik obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić swą władzę przełożoną o każdorazowym wezwaniu go jako biegłego do złożenia opinii w sprawach, w których zainteresowane jest przedsiębiorstwo „P. K. P.”;

20) w § 42 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „i kandydat mają”, po wyrazie: „etatowy” wstawia się wyraz „ma”, skreśla się wyrazy: „płatnego zasadniczo miesięcznie zdołu”;

21) w § 45 ustępie 1, punkt 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) należności, przypadające P. K. P. od pracownika za świadczenia w naturze oraz zaliczki pieniężne, pobrane na rachunek uposażenia lub wynagrodzenia i kwoty nieprawnie wypłaconego uposażenia lub wynagrodzenia, dodatków oraz innych należności;”;

ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Potrączeń, wymienionych w p. 1, 3 i 4 dokonywać wolno z tym ograniczeniem, że nie mogą one łącznie z zajęciami administracyjnymi oraz z zapowiedzeniami i zajęciami sądowymi (§ 44) przewyższać połowy uposażenia lub wynagrodzenia, przypadającego do wypłaty.”;

22) w § 46 po p. 4 stawia się średnik i dodaje się punkt 5 o następującym brzmieniu:

„5. pośmiertne.”;

23) w § 47 ustępie 1 skreśla się wyraz: „stopień” i w jego miejsce wstawia się wyraz: „grupa”;

24) § 48 otrzymuje następujące brzmienie:

„W czasie nieobecności na służbie z powodu choroby pracownik etatowy zachowuje prawo do uposażenia i pracownik zaś nieetatowy otrzymuje do chwili powrotu na służbę lub rozwiązania stosunku służbowego 75% wynagrodzenia, jakie otrzymałby, gdyby w tym czasie pełnił służbę.

Pracownik nieetatowy pobiera pełne wynagrodzenie w czasie choroby, spowodowanej wypadkiem doznany w służbie bez własnej winy.”;

25) w § 49 na końcu zamienia się kropkę na przecinek, po którym dodaje się następujące zdanie: „w czasie którego służy mu prawo do uposażenia lub wynagrodzenia jak podczas choroby.”;

26) § 50 otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracownik, który z powodu pojawienia się choroby zakaźnej w rodzinie (wśród domowników) pozostać musi w myśl obowiązujących przepisów w odosobnieniu i wskutek tego nie pełni służby przez czas odosobnienia, zachowuje w tym czasie prawo do uposażenia lub wynagrodzenia, określonego w § 48 ust. 1.”;

27) w § 51 ustępie 2 skreśla się wyrazy: „lub kandydata”;

28) w § 52 ustępie 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ponadto w przypadkach, wymienionych w § 35 p. 1 i 2, należy się pracownikowi zwrot kosztów przesiedlenia w wysokości ustalonej w osobnych przepisach (§ 42).”;

w § 52 dodaje się w końcu nowy ustępie o następującym brzmieniu:

„Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 3, nie przysługuje pracownikowi za czas urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego, ćwiczeń wojskowych, zawieszenia w służbie, nieusprawiedliwionej nieobecności na służbie, za dni, za które należą się pracownikowi całe diety z tytułu podróży służbowych bądź delegacji, wreszcie w przypadkach przeniesienia w wykonaniu orzeczenia dyscyplinarnego (§ 66 p. 3 i 5).”;

29) w § 54 ustępie 1 skreśla się wyraz: „przełożona”;

30) w § 55 ustępie 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracownik otrzymuje, w razie wybrania go do ciała ustawodawczego w charakterze posła lub senatora, urlop na czas trwania mandatu z równoczesnym wstrzymaniem przez cały ten czas uposażenia lub wynagrodzenia i innych świadczeń, wynikających z niniejszego rozporządzenia.”;

31) w § 56 ustępie 2 skreśla się wyrazy: „kandydatów lub”;

32) w § 57 skreśla się ustępie 2;

33) § 58 otrzymuje następujące brzmienie:

„W czasie odbywania ćwiczeń wojskowych pracownik etatowy ma prawo do uposażenia, pracownikowi nieetatowemu natomiast wstrzymuje się wynagrodzenie.

Pracownikowi nieetatowemu, mającemu na utrzymaniu rodzinę (żonę, dzieci), przyznaje się za czas odbywania ćwiczeń wojskowych zasiłek w wysokości 75% pobieranego przezeń wynagrodzenia, od dnia wstrzymania wypłaty tego wynagrodzenia, jeśli inne przepisy nie przewidują na ten czas zasiłku dla rodzin w tej samej wysokości; w przeciwnym razie uzupełnia się różnicę do wysokości 75% wynagrodzenia w służbie kolejowej.

Pracownik nieetatowy samotny otrzymuje za czas odbywania ćwiczeń wojskowych zasiłek w wysokości 50% pobieranego wynagrodzenia od dnia wstrzymania wypłaty tego wynagrodzenia.”;

34) § 59 otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracownik etatowy, powołany do służby wojskowej wskutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, ma prawo, jeżeli jego uposażenie z tytułu służby kolejowej jest wyższe od uposażenia wojskowego, pobierać różnicę do wysokości uposażenia w służbie kolejowej, przy uwzględnieniu każdorazowych zmian, zachodzących w uposażeniu w służbie kolejowej i wojskowej.

Pracownikowi etatowemu, o ile jest samotny, wstrzymuje się to prawo w razie dostania się do niewoli lub zaginięcia na terenie działań wojennych.

Rodzinie (żonie i dzieciom) pracownika etatowego, pozostającej na jego utrzymaniu, przyznaje się w czasie pobytu pracownika w niewoli (zaginięcia)

50% pobieranego przezeń uposażenia w służbie kolejowej. Wypłata tego uposażenia rodzinie pracownika, który zaginął, nie może trwać dłużej niż 3 lata od chwili zaprzestania działań wojennych.

Po powrocie pracownika etatowego z niewoli i po stwierdzeniu, że dostał się do niewoli lub zaginął bez własnej winy, przyznaje się mu i za cały czas niewoli (zaginięcia) wstrzymaną różnicę uposażenia.

Pracownikowi nieetatowemu, powołanemu do służby wojskowej, określonej w ustępie pierwszym, wstrzymuje się wypłatę wynagrodzenia od najbliższego terminu płatności.

Rodzinie pracownika nieetatowego, pozostającej na jego utrzymaniu, przyznaje się 50% pobieranego przezeń wynagrodzenia przez cały czas służby wojskowej, określonej w ustępie pierwszym i przez cały czas pobytu w niewoli (zaginięcia na terenie działań wojennych) z zastrzeżeniem wskazanym w ust. 3.

Okres przebywania w niewoli (zaginięcia), do której pracownik dostał się ze służby, określonej w ustępie pierwszym, bez własnej winy, zalicza się do czasu służby na P. K. P. (§ 12)."

35) § 66 otrzymuje następujące brzmienie:

„Kary dyscyplinarne są następujące:

- 1) nagana;
- 2) grzywna do wysokości 10% miesięcznego uposażenia (wynagrodzenia) na przeciąg czasu najwyżej do jednego roku;
- 3) przeniesienie do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia;
- 4) obniżenie uposażenia (wynagrodzenia) o jedną grupę;
- 5) przeniesienie do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia z obniżeniem uposażenia (wynagrodzenia) o jedną grupę;
- 6) zwolnienie ze służby ze zmniejszeniem odprawy w granicach od 10 do 25%, względnie z czasowym zmniejszeniem zaopatrzenia emerytalnego w granicach od 10 do 50% na przeciąg od roku do lat pięciu;
- 7) zwolnienie ze służby ze zmniejszeniem odprawy w granicach od 25 do 50%, względnie ze stałym zmniejszeniem zaopatrzenia emerytalnego w granicach od 20 do 50%;
- 8) wydalenie ze służby.

Kary dyscyplinarne wymienione w p. 1, 2 i 3 pozbawiają możliwości posunięcia na wyższe stanowisko na przeciąg jednego roku, wymienione w p. 4 i 5 na przeciąg dwóch lat od dnia prawomocności orzeczenia."

36) w § 67 ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Do powyższego zasiłku mają zastosowanie postanowienia przepisów emerytalnych o wstrzymaniu i utracie prawa do zaopatrzenia wdowiego i sierociego."

37) § 69 otrzymuje następujące brzmienie:

„Na pracownika, pozostającego w stanie nieczynnym, mogą być nałożone kary dyscyplinarne, wymienione w § 66 p. 1, 2, 4, 6, 7 i 8.

Na pracownika, zwolnionego ze służby i pobierającego zaopatrzenie emerytalne, mogą być nakładane przy zachowaniu właściwości tej Komisji Dy-

scyplinarnej względnie władzy, której podlegał on w czasie pełnienia służby, następujące kary dyscyplinarne:

- 1) nagana;
- 2) grzywna do wysokości 10% miesięcznego zaopatrzenia emerytalnego na przeciąg czasu najwyżej do 1 roku;
- 3) zmniejszenie zaopatrzenia emerytalnego w granicach od 10 do 50% na przeciąg czasu do lat 5;
- 4) stałe zmniejszenie zaopatrzenia emerytalnego w granicach od 20 do 50%;
- 5) utrata wszelkich praw wypływających ze stosunku do P. K. P.

Do członków rodziny emeryta ukaranego karą wymienioną w p. 5 mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 67 ust. 2 i 3.

W stosunku do pracowników zwolnionych ze służby, pobierających zaopatrzenie emerytalne, mają analogiczne zastosowanie przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym dotyczące pracowników, pozostających w czynnej służbie (§ 71 — 111)."

38) § 70 otrzymuje następujące brzmienie:

„Kary dyscyplinarne wymienione w § 66 p. 1, 2 i 3 nakłada władza przełożona.

Do kar dyscyplinarnych, nakładanych przez władzę przełożoną, ma zastosowanie § 65, ust. 4, 5, 6 i 7."

39) w § 71 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „§ 66 p. 3, 4, 5 i 6 oraz w § 69 p. 2 i 3", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „§ 66 p. 4, 5, 6, 7 i 8 oraz w § 69 ust. 2"

40) § 72 otrzymuje następujące brzmienie:

„Komisja Dyscyplinarna przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych składa się z przewodniczącego, odpowiedniej ilości zastępców przewodniczącego, najmniej dwunastu członków mianowanych, oraz ze stu członków wylosowanych i pięćdziesięciu ich zastępców.

Przewodniczącego, jego zastępców oraz członków z nominacji mianuje Minister Komunikacji na wniosek Dyrektora Kolei Państwowych (§ 74) zśród pracowników zatrudnionych w siedzibie Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych. Członkami mianowanymi winni być fachowcy, reprezentujący wszystkie gałęzie służby.

Członków wylosowanych Komisji Dyscyplinarnej wylosowuje się po dziesięciu z poszczególnych grup, obejmujących określone niżej działy służby, a mianowicie:

- grupa I dla pracowników etatowych służby konduktorskiej,
- grupa II dla pracowników etatowych służby stacyjnej i handlowej,
- grupa III dla pracowników etatowych służby drogowej,
- grupa IV dla pracowników etatowych służby parowozowej i warsztatowej,
- grupa V dla pracowników etatowych innych działów służby,
- grupa VI dla pracowników nieetatowych służby konduktorskiej,
- grupa VII dla pracowników nieetatowych służby stacyjnej i handlowej,

grupa VIII dla pracowników nieetatowych służby drogowej,

grupa IX dla pracowników nieetatowych służby parowozowej i warsztatowej,

grupa X dla pracowników nieetatowych innych działów służby.

Zastępców członków wylosowanych wylosowuje się po pięciu z wszystkich powyższych grup.";

41) w § 73 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „i kandydatów”;

42) w § 74 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „przewodniczącego, jego zastępców i”;

43) § 75 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wyższa Komisja Dyscyplinarna składa się z przewodniczącego, dwóch zastępców przewodniczącego i najmniej osiemnastu członków mianowanych.”;

44) po § 75 wstawia się nowy § 75 a o następującym brzmieniu:

„Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnych i ich zastępcy składają po nominacji wobec Dyrektorów Kolei Państwowych uroczyste przyrzeczenie według roty, ustalonej w załączniku II do niniejszego rozporządzenia; przewodniczący Wyższej Komisji Dyscyplinarnej i jego zastępcy składają takie samo przyrzeczenie wobec Ministra Komunikacji.

Członkowie Komisji Dyscyplinarnych (Wyższej Komisji Dyscyplinarnej) składają po ustaleniu składu Komisji Dyscyplinarnych (po nominacji) przyrzeczenie, o którym mowa w ustępie 1, wobec przewodniczących Komisji Dyscyplinarnych (przewodniczącego Wyższej Komisji Dyscyplinarnej).”;

45) w § 76 ustępie 1 dodaje się końcowe zdanie o następującym brzmieniu:

„Powyższe postanowienie nie odnosi się do przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej i jego zastępców.”;

46) w § 77 ustępie 1 po wyrazach: „innej służbie państwowej”, oraz po wyrazach: „innej służby państwowej” wstawia się wyrazy: „bądź samorządowej”; ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Minister Komunikacji ma prawo przeznaczyć którąkolwiek Dyрекcję Okręgową Kolei Państwowych do przeprowadzenia dochodzenia dla wyjaśnienia sprawy lub też którąkolwiek Komisję Dyscyplinarną do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego, bez względu na postanowienia ust. 1 i 2. W tym przypadku akt oskarżenia wnosi i popiera rzecznik dyscyplinarny tej Dyрекcji Okręgowej Kolei Państwowych, której Komisja Dyscyplinarna została wyznaczona do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego.”;

47) w § 79 ustępie 1 dodaje się punkt 4 o następującym brzmieniu:

„4) zwolnienia na własną prośbę, którą rozpatruje i rozstrzyga Minister Komunikacji.”;

48) § 80 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przy każdej Komisji Dyscyplinarnej ustanawia się rzecznika dyscyplinarnego z odpowiednią ilością zastępców. Rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępców mianuje Dyrektor Kolei Państwowych. Rzecznik dyscyplinarny jest w zakresie swych funkcji podległy bezpośrednio Dyrektorowi Kolei Państwowych.

Obowiązkiem rzecznika dyscyplinarnego jest strzeżenie dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkiem służbowym oraz stanie na straży godności i powagi stanowiska pracownika.

Rzecznik dyscyplinarny obowiązany jest donieść Dyrektorowi Kolei Państwowych o wyniku rozprawy dyscyplinarnej przed upływem terminu odwołania (§ 102) z odpowiednim oświetleniem potrzeby ewentualnego wniesienia lub niewniesienia odwołania, jak również o wszystkich naruszeniach obowiązków służbowych, o których powziął wiadomość w toku postępowania dyscyplinarnego.

Postanowienia § 79 mają analogiczne zastosowanie do rzeczników dyscyplinarnych.”;

49) w § 84 skreśla się ustępy 2, 3, 4 i 5 i w ich miejsce wstawia się następujące postanowienia:

„Pracownik nie może być obrońcą, gdy jest zawieszony w służbie, gdy toczy się przeciwko niemu dochodzenie dla wyjaśnienia sprawy, bądź postępowanie dyscyplinarne, lub gdy trwają skutki nałożonej na niego kary dyscyplinarnej (§ 66 ust. ostatni).

Obrońcą z wyboru można być raz w ciągu miesiąca.

Na prośbę obwinionego ustanawia Dyrektor Kolei Państwowych obrońcę z urzędu z pośród pracowników Dyрекcji Okręgowej Kolei Państwowych.

Pracownik, który został ustanowiony obrońcą z urzędu, nie może uchylić się od obrony.

Obrońcy nie wolno przyjmować wynagrodzenia za obronę.”;

50) w § 85 ustępie 1 zamiast wyrazu: „naocznie” wstawia się wyraz: „naoczni”;

51) w § 86 skreśla się ustęp 5 i następne, a w ich miejsce wstawia się następujące postanowienia:

„Jeżeli stan sprawy wymaga przesłuchania biegłych lub innych osób niepozostających w stosunku służbowym do państwa względnie do przedsiębiorstw państwowych, organ przeprowadzający dochodzenie może zażądać współdziałania właściwych władz administracji ogólnej lub organów Policji Państwowej w szczególności wtedy, gdy biegli lub świadkowie nie czynią zadość jego wezwaniu lub bez ustawowego powodu uchylają się od zeznań.

Jeżeli w dochodzeniu dla wyjaśnienia sprawy okaże się, że naruszenie obowiązków służbowych przez pracownika ma cechy wykroczenia służbowego, wówczas wchodzi w zastosowanie postanowienia § 65.

Jeśli naruszenie obowiązków służbowych ma cechy występku służbowego, wówczas władza, która przeprowadziła dochodzenie dla wyjaśnienia sprawy, przedstawia Dyrektorowi Kolei Państwowych akta sprawy z wnioskiem:

- 1) o nałożenie kary dyscyplinarnej wymienionej w § 66 p. 1, 2 lub 3,
- 2) o skierowanie sprawy do Komisji Dyscyplinarnej celem wszczęcia formalnego postępowania dyscyplinarnego.

Dyrektor Kolei Państwowych może:

- 1) przekazać sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu celem przeprowadzenia formalnego postępowania dyscyplinarnego,
- 2) nałożyć karę dyscyplinarną wymienioną w § 66 p. 1, 2 i 3,
- 3) nałożyć karę porządkową.

Od dnia powzięcia decyzji przez Dyrektora Kolei Państwowych o przekazaniu sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu następuje wdrożenie formalnego postępowania dyscyplinarnego. O decyzji tej uwiadamia się obwinionego za pośrednictwem jego władzy służbowej w trybie ustanowionym w § 16.”;

52) po § 86 wstawia się nowy § 86 a o następującym brzmieniu:

„Rzecznik dyscyplinarny bada akta sprawy i w razie potrzeby uzupełnienia dochodzenia dla wyjaśnienia sprawy zwraca je organowi, który przeprowadził to dochodzenie, ze wskazaniem, w jakim kierunku ma być ono uzupełnione.

Po zbadaniu sprawy rzecznik dyscyplinarny sporządza akt oskarżenia i przesyła go wraz z aktami sprawy przewodniczącemu Komisji Dyscyplinarnej lub też przedstawia Dyrektorowi Kolei Państwowych wnioski:

1) o ukaranie winnego karą dyscyplinarną, wymienioną w § 66 p. 1, 2 i 3 lub karą porządkową (§ 65);

2) o umorzenie sprawy.

O zatwierdzeniu wniosku wymienionego w p. 1 i 2 uwiadamia się pracownika trybem ustanowionym w § 16.”;

53) po § 86 a wstawia się nowy § 86 b o następującym brzmieniu:

„Jeżeli w toku dochodzenia dla wyjaśnienia sprawy lub postępowania dyscyplinarnego okaże się, że naruszenie przez pracownika obowiązków służbowych ma znamiona czynu karygodnego, zagrożonego powszechnymi ustawami karnymi, Dyrektor Kolei Państwowych czyni doniesienie karne.”;

54) po § 86 b wstawia się nowy § 86 c o następującym brzmieniu:

„Postępowania dyscyplinarnego nie wdraża się a wdrożone podlega umorzeniu w razie:

1) śmierci obwinionego (oskarżonego),

2) przedawnienia (§ 112),

3) innych okoliczności wyłączających ściganie.

Od uchwały umarzającej postępowanie dyscyplinarne, wydanej przez Komisję Dyscyplinarną, przysługuje stronom w ciągu dni czterech od ogłoszenia uchwały odwołanie do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Uchwały Wyższej Komisji Dyscyplinarnej są ostateczne.”;

55) po § 86 c wstawia się nowy § 86 d o następującym brzmieniu:

„Akt oskarżenia winien zawierać:

1) imię, nazwisko i stanowisko służbowe oraz siedzibę służbową oskarżonego,

2) dokładne określenie zarzuczonego czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia, oraz powołanie naruszonego tym czynem przepisu służbowego,

3) wymienienie proponowanej kary,

4) uzasadnienie oskarżenia.

W uzasadnieniu aktu oskarżenia winien rzecznik dyscyplinarny wskazać świadków i biegłych, których wezwania na rozprawę żąda, oraz inne dowody, których przeprowadzenie na rozprawie dyscyplinarnej uważa za niezbędne.”;

56) § 88 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej zwołuje oskarżonego, ustanowionego obrońcę, jak również rzecznika dyscyplinarnego do stawiennictwa na rozprawie w oznaczonym dniu, godzinie i miejscu. Wezwanie na rozprawę winno być doręczone oskarżonemu i rzecznikowi przynajmniej na 10 dni przed terminem rozprawy. Oskarżonemu przesyła się równocześnie odpis aktu oskarżenia, sporządzonego przez rzecznika oraz listę, zawierającą pełny skład Komisji Dyscyplinarnej.”;

57) w § 89 ustępie 1 zamiast wyrazów: „trzech dni” wstawia się wyrazy: „pięciu dni”, zaś w ustępie 2 zamiast wyrazu: „obwiniony” wstawia się wyraz: „oskarżony”;

58) w § 90 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Oskarżony (obrońca) i rzecznik dyscyplinarny mają prawo w ciągu pięciu dni po otrzymaniu wezwania do rozprawy żądać wyłączenia członków Komisji Dyscyplinarnej po wykazaniu przyczyn, które mogą podać w wątpliwość bezstronność członków proponowanych do wyłączenia.”;

59) w § 91 ustępie 3 skreśla się ostatnie zdanie, rozpoczynające się od wyrazu: „Przewodniczący...”, oraz cały ustęp 4;

60) po § 91 wstawia się nowy § 91 a o następującym brzmieniu:

„Komisja Dyscyplinarna może z ważnych powodów rozprawę odroczyć a także skierować sprawę do uzupełnienia dochodzenia.

W razie odroczenia rozprawy postępowanie dowodowe przeprowadza się ponownie, jeśli w składzie kompletu orzekającego nastąpiła zmiana albo jeśli przerwa trwała więcej niż czterdzieści dni.”;

61) w § 92 skreśla się ustęp 1; ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Na początku rozprawy dyscyplinarnej przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej po stwierdzeniu należytego doręczenia (§ 110) wezwań na rozprawę powiadamia obecnych o swej decyzji co do powołania świadków i biegłych, oraz co do innych wniosków stron, poczem rzecznik dyscyplinarny odczytuje akt oskarżenia.”;

w ustępie 5 po wyrazie: „oskarżonemu” kładzie się przecinek i skreśla się nawias obejmujący wyraz: „obrońcy”;

ustęp 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obrońcy, wreszcie oskarżonemu, któremu służy zawsze ostatnie słowo przed zamknięciem rozprawy.”;

62) w § 93 ustępie 1 po wyrazach: „do porządku” wstawia się wyraz: „oskarżonego,”; w ustępie 3 po wyrazach: „niestosownego zachowania się” wstawia się wyrazy: „oskarżonego lub”; w tymże ustępie 3 dwukrotnie użyty wyraz: „go” zastępuje się wyrazem: „ich”;

63) w § 94 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „zamknięcia rozprawy” i w ich miejsce wstawia się wyrazy: „wysłuchaniu głosu stron”; w ustępie 2 wyrazy: „§ 66 p. 1 i 2 względnie § 69 p. 1” zastępuje się wyrazami: „§ 66 p. 1, 2 i 3.”;

64) w § 95 ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„W wyjątkowych przypadkach Komisja Dyscyplinarna może odroczyć rozprawę do prawomocnego załatwienia sprawy zawisłej w sądzie.”;

w § 95 dodaje się w końcu dwa nowe ustępy o następującym brzmieniu:

„Od uchwały, odraczającej rozprawę w powyższym przypadku przysługuje stronom w ciągu dni czternastu od ogłoszenia uchwały odwołanie do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Uchwały Wyższej Komisji Dyscyplinarnej są ostateczne.”;

65) w § 96 ustępie 2 skreśla się wyrazy: „dopóki nie uzyska się większości”;

66) § 98 otrzymuje następujące brzmienie:

„Orzeczenie dyscyplinarne winno zawierać:

- 1) datę wydania orzeczenia,
- 2) wymienienie Komisji Dyscyplinarnej oraz nazwisk członków kompletu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego, obrońcy i protokółanta,
- 3) imię i nazwisko, stanowisko i siedzibę urzędową ukaranego (uniewinnionego),
- 4) przedmiot oskarżenia,
- 5) sentencję,
- 6) uzasadnienie.

Orzeczenie dyscyplinarne podpisuje przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej i protokółant.

Odpis orzeczenia dyscyplinarnego wysyła się rzecznikowi dyscyplinarnemu i ukaranemu (uniewinnionemu) w ciągu ośmiu dni po ogłoszeniu orzeczenia.”;

67) § 100 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przeciwko oskarżonemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, przebywającemu zagranicą lub też uchylającemu się od stawiennictwa mimo wezwania, przeprowadza się rozprawę dyscyplinarną zaocznie.

W tych przypadkach ustanawia się obrońcę z urzędu, który uprawniony jest do przedsięwzięcia w toku postępowania dyscyplinarnego wszystkich czynności w zastępstwie oskarżonego.”;

68) w § 102 po ustępie 2 dodaje się nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Odwołanie spóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną, przewodniczący Wyższej Komisji Dyscyplinarnej pozostawia bez biegu, o czym zawiadamia wnoszącego odwołanie z podaniem przyczyny.”;

w dotychczasowym ustępie 3 § 102 skreśla się początkowe wyrazy: „W razie wniesienia pisma po terminie”;

69) § 103 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wyższa Komisja Dyscyplinarna rozpoznaje odwołanie w komplecie orzekającym z udziałem stron w przypadkach, gdy odwołanie wniósł rzecznik dyscyplinarny lub też, gdy odwołanie od orzeczenia I instancji, opiewającego na jedną z kar wymienionych w § 66 p. 6, 7 i 8 lub w § 69 p. 3, 4 i 5 wniósł oskarżony.

Jeżeli Wyższa Komisja Dyscyplinarna uzna za konieczne dla wyjaśnienia sprawy, może też w in-

nych przypadkach rozpoznawać odwołanie z udziałem stron.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna rozpoznając odwołanie może:

- a) odrzucić odwołanie jako spóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną, albo
- b) zarządzić uzupełnienie dochodzenia, albo
- c) znieść orzeczenie pierwszej instancji z powodu naruszenia istotnych formalności postępowania, przekazując ponowne przeprowadzenie rozprawy dyscyplinarnej w pierwszej instancji w innym składzie kompletu orzekającego, albo wreszcie
- d) wydać orzeczenie, zatwierdzające orzeczenie pierwszej instancji lub zmieniające je co do oceny winy i wymiaru kary.

Pozatem do rozprawy dyscyplinarnej instancji odwoławczej stosują się analogicznie postanowienia o rozprawie dyscyplinarnej i orzekaniu pierwszej instancji.”;

70) w § 104 dodaje się w końcu nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Przeciwko orzeczeniu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, wydanemu w postępowaniu odwoławczym, nie służy żaden środek prawny.”;

71) § 105 otrzymuje następujące brzmienie:

„Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej, od którego nie wniesiono odwołania w terminie przepisany, staje się prawomocnym z upływem tego terminu. Orzeczenie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, działającej jako II instancja, staje się prawomocnym z chwilą ogłoszenia sentencji tego orzeczenia. Prawomocne orzeczenie dyscyplinarne podlega niezwłocznemu wykonaniu przez władzę przełożoną pracownika ukaranego (uniewinnionego).”;

72) w § 106 dodaje się w końcu nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Podanie o wznowienie postępowania należy wnieść w ciągu 30 dni od dnia, w którym pracownik lub w razie jego śmierci żona albo dzieci powzięli w sposób dający się udowodnić wiadomość o przyczynie uzasadniającej wznowienie.”;

73) § 107 otrzymuje następujące brzmienie:

„Żądanie wznowienia postępowania dyscyplinarnego rozpatruje Wyższa Komisja Dyscyplinarna bez udziału stron.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna, jeżeli uzna za potrzebne, może skierować akta sprawy do właściwej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z poleceniem stwierdzenia okoliczności i dowodów uzasadniających żądanie wznowienia.

Uchwała Wyższej Komisji Dyscyplinarnej jest ostateczna.

Jeżeli wyższa Komisja Dyscyplinarna postanowi wznowić postępowanie dyscyplinarne, kieruje akta sprawy do tej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, której Komisja Dyscyplinarna wydała orzeczenie w danej sprawie w I instancji, z poleceniem przeprowadzenia nowej rozprawy dyscyplinarnej.

Minister Komunikacji może przeznaczyć którąkolwiek Komisję Dyscyplinarną do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego, o którym mowa w ustępie poprzednim.”;

74) po § 107 wstawia się nowy § 107a o następującym brzmieniu:

„Rozprawa dyscyplinarna w postępowaniu wznowionem toczy się w trybie ustanowionym w § 91 — 105 na podstawie aktu oskarżenia, wniesionego przez rzecznika dyscyplinarnego w poprzednim postępowaniu dyscyplinarnym.”;

75) § 109 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli pracownika uznano we wznowionem postępowaniu dyscyplinarnym ponownie winnym, wolno orzec inną karę, w szczególności także surowszą od nałożonej w poprzednim postępowaniu.

Jeżeli we wznowionem postępowaniu dyscyplinarnym oskarżonego uniewinniono albo nałożono na niego karę dyscyplinarną, wymienioną w § 66 p. 1, 2 i 3 względnie w § 69 p. 1 i 2, należy zwrócić mu lub w razie jego śmierci członkom jego rodziny, uprawnionym do zaopatrzenia wdowiego, względnie sierocę to, co oskarżony, albo wymienieni członkowie rodziny, utracili z uposażenia (wynagrodzenia) czy też zaopatrzenia wskutek poprzedniego skazania. Pracownika należy ponadto powołać do służby, o ile poprzednie skazanie opiewało na zwolnienie lub wydalenie ze służby (§ 66 p. 6, 7 i 8).

Jeżeli poprzednie orzeczenie dyscyplinarne opiewało na karę wymienioną w § 66 p. 6, 7 i 8, a we wznowionem postępowaniu orzeczono karę dyscyplinarną wymienioną w § 66 p. 4 i 5, należy ukaranego powołać do służby i przyznać mu uposażenie (wynagrodzenie) a w razie jego śmierci uprawnionym członkom jego rodziny zaopatrzenie wdowie względnie sieroce, od dnia prawomocności orzeczenia dyscyplinarnego wydanego w postępowaniu wznowionem.

W przypadkach, gdy orzeczenie dyscyplinarne wydane w postępowaniu wznowionem opiewa na karę wymienioną w § 66 p. 6 i 7 lub w § 69 p. 3 i 4, należy przyznać ukaranemu zaopatrzenie emerytalne od dnia prawomocności orzeczenia dyscyplinarnego, wydanego w postępowaniu wznowionem.

W przypadku, o którym mowa w ustępie 3, okres czasu, w którym pracownik nie pełnił służby wskutek skazania dyscyplinarnego do chwili ponownego objęcia służby, nie liczy się do czasu służby (§ 12).

Przy wykonywaniu kary należy uwzględnić karę już poniesioną.”;

76) w § 110 ustępie 1 i 2 wyraz: „pracownika” zastępuje się wyrazem: „oskarżonego”;

w końcu ustępu 2 dodaje się zdanie następujące:

„Odmowa przyjęcia pisma przez pracownika lub jego obrońcę jest równoznaczna z doręczeniem pisma.”;

77) w § 112 ustępie 1 cytata: „(§ 86 ust. 8)” zastępuje się cytata: „(§ 86 ust. 9)”;

78) w § 113 ustępie 3 cytata: „§ 86” zastępuje się cytata: „§ 86, 86a i 86b.”;

79) § 114 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zawieszenie pracownika w służbie następuje z dniem, w którym:

- 1) sąd karny zarządził względem niego areszt śledczy (prewencyjny),

- 2) zapadł przeciw niemu nieprawomocny jeszcze wyrok sądu karnego, a skazanie pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego,

- 3) zapadło przeciw niemu nieprawomocne jeszcze orzeczenie dyscyplinarne, opiewające na:

- a) zwolnienie ze służby (§ 66 p. 6 i 7),

- b) wydalenie ze służby (§ 66 p. 8).”;

80) w § 115 skreśla się ustęp 3;

81) w § 116 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeśli jednak zawieszenie w służbie nastąpiło wskutek przyczyn wymienionych w § 114 p. 1, 2 i 3b, nie otrzymuje pracownik w czasie zawieszenia w służbie żadnego uposażenia lub wynagrodzenia do dnia zwolnienia z aresztu śledczego (prewencyjnego) względnie do dnia prawomocności wyroku sądowego lub prawomocności orzeczenia dyscyplinarnego.”;

w ustępie 4 skreśla się wyrazy: „Nie wolno mu też w tym czasie nosić odznak służbowych.”;

82) w § 117 dodaje się w końcu nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„W razie ustania przyczyny zawieszenia pracownika w służbie, wymienionej w § 114 p. 1 i 2, władza może utrzymać nadal w mocy zawieszenie w służbie, jeżeli zachodzą warunki przewidziane w § 113 ust. 1.”;

83) § 118 skreśla się;

84) § 119 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli pracownika zawieszono w służbie zwolniono w postępowaniu dyscyplinarnym od winy i kary lub też nałożono nań karę porządkową albo karę dyscyplinarną, wymienioną w § 66 p. 1, 2 i 3, wówczas wypłaca się mu wstrzymane uposażenie lub wynagrodzenie, po potrąceniu zasiłku, przyznanego jego rodzinie.

W przypadkach ukarania pracownika w postępowaniu dyscyplinarnym karą wymienioną w § 66 p. 4, 5, 6, 7 i 8 okres zawieszenia w służbie nie liczy się do czasu służby (§ 12).”;

85) w § 120 ustęp drugi skreśla się;

86) § 121 otrzymuje następujące brzmienie:

„Stosunek służbowy pracownika rozwiązuje się w razie:

- 1) dobrowolnego wystąpienia (§ 122, § 55 ustęp ostatni i § 61 ust. 2 i 3),

- 2) zwolnienia ze służby (§ 123 — 126 i § 131 ust. 1),

- 3) wydalenia ze służby (§ 131 ust. 2),

- 4) śmierci (§ 132).

Ponadto rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić wskutek samowolnej nieobecności pracownika na służbie (§ 31 ust. 3).

Pracownikowi, z którym rozwiązano stosunek służbowy, wydaje władza przełożona, na jego żądanie, zaświadczenie, stwierdzające czas i rodzaj odbytej służby oraz na życzenie ocenę zachowania się w służbie i z wyjątkiem zwolnienia na podstawie § 125 przyczynę rozwiązania stosunku służbowego.”;

87) § 123 otrzymuje następujące brzmienie:

„Władza, która mianowała pracownika lub zaliczyła w poczet pracowników nieetatowych, winna zwolnić go ze służby w razie:

- 1) stwierdzenia braku obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa Wolnego Miasta Gdańska,
- 2) stwierdzenia przez Kolejową Komisję Lekarską trwałej fizycznej lub umysłowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku,
- 3) długotrwałej choroby (§ 124).";

88) po § 123 wstawia się nowy § 123a o następującym brzmieniu:

„Władza, która mianowała pracownika lub zaliczyła w poczet pracowników nieetatowych, może zwolnić go ze służby w razie:

- 1) ukończenia przezeń 60 roku życia i osiągnięcia wysługi emerytalnej, dającej prawo do zaopatrzenia emerytalnego;
- 2) ukończenia przezeń 55 roku życia i osiągnięcia przezeń wysługi emerytalnej, stanowiącej podstawę pełnego zaopatrzenia emerytalnego;
- 3) dwukrotnej, co najmniej w odstępnie jednego roku bezpośrednio po sobie następującej, niedostatecznej kwalifikacji służbowej.”;

89) po § 123a wstawia się nowy § 123 b o następującym brzmieniu:

„Pracownik, który ukończył 60 lat lub który ukończył 55 lat i osiągnął wysługę emerytalną, stanowiącą podstawę pełnego zaopatrzenia emerytalnego, ma także sam prawo domagać się zwolnienia ze służby. W tym przypadku władza, która mianowała (zaliczyła) pracownika, winna zarządzić zwolnienie go ze służby w terminie do 3 miesięcy.”;

90) w § 124 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „Kandydatów względnie” i „lub u kandydatów”;

91) § 125 otrzymuje następujące brzmienie:

„W ciągu dziesięciu lat od dnia objęcia służby przez pracownika nieetatowego, po zaliczeniu go w poczet pracowników nieetatowych, władza, która zaliczyła pracownika, ma prawo według swego uznania i bez podania przyczyn rozwiązać z nim stosunek służbowy za trzymiesięcznym wypowiedzeniem. Do okresu 10 lat wlicza się tylko służbę, odbytą na P. K. P.”;

92) w § 126 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przez czas pozostawania w stanie nieczynnym pracownik pobiera uposażenie (wynagrodzenie) służbowe.”; w ustępie 3 skreśla się wyrazy: „i kandydatów”; dodaje się ustępy 4 i 5 w następującym brzmieniu:

„Pracownika w stanie nieczynnym może właściwa władza (§ 123 ust. 1) każdej chwili zwolnić ze służby, jeśli zachodzą warunki przewidziane w § 123, 123a i 123b.

Skutki przewidziane w § 116, 117 i 119 mają analogiczne zastosowanie w odniesieniu do pracowników, pozostających w stanie nieczynnym, o ile zająd okoliczności przewidziane w § 114.”;

93) w § 127 cytata: „§§ 123—126” zastępuje się cytatem: „§ 123—126 i § 131 ust. 1.”;

94) § 128 otrzymuje następujące brzmienie:

„Uprawnienia pracownika zwolnionego ze służby w myśl postanowień § 123—126 i § 131 ust. 1 do zaopatrzenia emerytalnego bądź do odprawy

ocenia się według obowiązujących przepisów emerytalnych.

Pracownik nieetatowy, zwolniony ze służby w przypadkach wyliczonych w § 123, 125, 126 i 131 ust. 1, który nie ma z mocy obowiązujących przepisów emerytalnych prawa ani do zaopatrzenia emerytalnego ani też do odprawy, otrzymuje jednorazową odprawę, której wysokość i warunki określi Minister Komunikacji w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Ministrem Skarbu.”;

95) § 129 otrzymuje następujące brzmienie:

„Właściwa władza (§ 123 ust. 1) może, zamiast zwolnić pracownika w myśl postanowień § 123 p. 2, pozostawić go nadal w służbie na innym stanowisku równorzędnym, lub też za jego zgodą na niższym, o ile Kolejowa Komisja Lekarska uznała go za zdolnego do służby na innym stanowisku.

W przypadku pozostawienia pracownika na jego prośbę na stanowisku niższym, wchodzi w zastosowanie postanowienia § 35 ust. 3.”;

96) w § 130 ustępie 1 skreśla się po cytacie: „§ 123” cytata: „ust. 1”;

97) § 131 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zwolnienie pracownika ze służby następuje wskutek prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego, opiewającego na zwolnienie.

Wydalenie pracownika ze służby następuje wskutek:

- a) prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego, opiewającego na wydalenie,
- b) skazania prawomocnym wyrokiem sądu karnego w przypadkach określonych w § 4 p. 1,
- c) uzyskania przyjęcia na służbę podstępem, przez przedstawienie fałszywych lub nieważnych dokumentów, przez zatajenie lub niezgodne z prawdą przedstawienie okoliczności, stanowiących przeszkodę do przyjęcia na służbę (§ 4 p. 1) i to bez względu na wpływ czasu (§ 112) i niezależnie od odpowiedzialności karno-sądowej.

Zatajenie lub niezgodne z prawdą przedstawienie okoliczności, o których mowa w § 4 p. 2 i 3, stanowiących przeszkodę do przyjęcia do służby, powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną bez względu na wpływ czasu (§ 112).

Każde wydalenie pracownika ze służby pociąga za sobą skutki wymienione w § 67.”;

98) w § 132 ustępie 1 skreśla się wyrazy: „lub kandydata”; w ustępie 4 skreśla się wyrazy: „ani z zaopatrzenia wdowiego, sierocego, ani”;

99) w § 134 skreśla się ustęp 2 i 3;

100) § 135 otrzymuje następujące brzmienie:

„Do czasu służby, ustalonego na podstawie § 12 dolicza się bezpośrednio po sobie następujące i poprzedzające przejście do służby, zaliczalnej w myśl § 12 ust. 1, okresy służby w b. państwach zaoborczych:

- 1) na kolejach państwowych;
- 2) cywilno-państwowej;
- 3) zawodowej wojskowej;
- 4) nieobowiązkowej wojskowej i czasu ćwiczeń wojskowych, jeżeli do służby tej (ćwiczeń) odszedł pracownik bezpośrednio ze

służby kolejowej a powrót do służby kolejowej nastąpił w ciągu trzech miesięcy po zwolnieniu ze służby wojskowej względnie w ciągu czternastu dni po zwolnieniu z ćwiczeń.

Minister Komunikacji może w wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach, zezwolić na odstępianie od określonych w ustępie pierwszym warunków zaliczenia służby w b. państwach zaborczych.”;

101) § 136 otrzymuje następujące brzmienie:

„U pracowników, objętych § 134, wlicza się do dziesięcioletniego okresu, o którym mowa w § 125, czas nieprzerwanej służby na polskich kolejach państwowych, odbytej przed zaliczeniem ich w poczet pracowników nieetatowych, stałych dziennie płatnych.”;

102) po § 138 wstawia się nowy § 138a o następującem brzmieniu:

„Do pracowników P. K. P., obywateli W. M. Gdańska, stosuje się postanowienia niniejszego rozporządzenia z odchyleniami, wynikającymi—zgodnie z art. 104 Traktatu Pokoju z dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 35, poz. 200) — z porozumień polsko-gdańskich oraz z prawomocnych decyzji Wysokiego Komisarza Ligi Narodów.”;

103) po § 138a wstawia się nowy § 138b o następującem brzmieniu:

„Postanowienia § 131 nie mają zastosowania do pracowników, przyjętych do służby na P. K. P. przed dniem 1 października 1929 r. Do pracowników tych należy w przypadkach, wymienionych w § 131, stosować rygorzy przewidziane dla tego rodzaju występów służbowych w przepisach służbowych, którym do dnia 1 października 1929 r. pracownicy ci podlegali.”;

104) § 139 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji, wykonanie § 86 ust. 5 Ministrowi Spraw Wewnętrznych, § 33 Ministrowi Sprawiedliwości, zaś § 42 ust. 3 Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej, wreszcie § 128 Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.”;

105) użyte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447) w rozmaitych przypadkach wyrazy: „Naczelną władza P. K. P. (Minister Komunikacji)” zastępuje się wyrazami: „Minister Komunikacji” w odpowiednich przypadkach, zaś wyrazy: „okręgowa Dyrekcja Kolei Państwowych” wyrazami: „Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych” w odpowiednich przypadkach;

106) załącznik II do § 92 skreśla się; natomiast zamieszcza się załącznik II do § 75a o następującem brzmieniu:

„W obliczu Boga i swego sumienia przyrzekam jako członek Komisji Dyscyplinarnej wydawać sąd bezstronny i zgodny z mojem najlepszym przekonaniem i doświadczeniem, a przebieg narad zachować w tajemnicy.”.

§ 2. Pracownicy, będący w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia kandydatami na pracowników etatowych, zatrzymują nadal ten sam cha-

rakter służbowy do czasu mianowania ich na stanowisko etatowe. Do wymienionych pracowników mają w okresie przejściowym zastosowanie postanowienia niniejszego rozporządzenia, jak do pracowników etatowych.

§ 3. Do pracowników, odbywających służbę próbną, do których do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia miały zastosowanie postanowienia § 3, 4, 8, 11, 13 ust. 2, § 15 ust. 2 i 3, § 16 — 41, § 43 — 46 i § 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa P. K. P., postanowienia te będą nadal stosowane.

Przepisy o stosunku służbowym i wynagrodzeniu pracowników odbywających służbę próbną wydaje Minister Komunikacji.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji, który władny będzie ogłosić jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447) przy równoczesnem ustaleniu nowej numeracji poszczególnych paragrafów tego rozporządzenia oraz z uwzględnieniem zmian i uzupełnień wprowadzonych niniejszem rozporządzeniem.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

577.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1932 r.

o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i o zaopatrzeniu pozostałych po tych pracownikach wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705), w brzmieniu zmienionem art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, jako też pozostałe po nich wdo-